

vide, hvilket Ansigtet Thyboerne vilde skjære, hvis man en skjøn Dag hortestamoterede deres Bane. Men affurat ligesaa meget og maaste i endnu høiere Grad trænger den 8 Mils Strækning fra Løgstør til Viborg til en Bane som den 8 Mils Strækning fra Oddefund til Thisted. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes Medlemmer af dette Thing, der have behandlet disse Spørgsmaal, kunne stille sig saa forskjelligt til Tilfredsstillelsen af disse Egnes Krav i det samme Land, for hvilket vi her sidde som Folkets Repræsentanter, som det ærede Medlem nu ved sin Udtalelse gjorde, saa meget mere som disse Egne med Hensyn til Fornødenheden for Banerne efter deres Forhold, deres Udstrækning osv. have overmaade Meget tilfælles. Det Æneste, det ærede Medlem kunde sige, er dette: Hvorfor skulde Thy udrede 80,000 Kr., naar Himmerland kun skal udrede 25,000 Kr. pr. Banemil. Men saa kunde han have forlangt, at dette Tilskud skulde forhøies, og da tillige i den Sag, vi nylig behandlede. Jeg vil imidlertid sige, maaste komme der en Dag — man taler jo bestandig om den store Overflødighed i Statskassen — da vi kunne øve nogen ligelig Retfærdighed, en jævrende, regulerende Retfærdighed imod de Egne, vi tidligere have pumpet lidt for stærkt, men ganske vist komme disse Strækninger endnu ikke i første Linie. Maaste kan man ogsaa, naar der en Gang bliver Tale om en let Bane østpaa fra Thisted til Nørresundby — den kommer en Gang — maaste kan man da ogsaa mindes, at Thisted Amt har maattet skyde væsentlig til tidligere. Men bortset fra Tilskuds-spørgsmaalet begriber jeg ikke, hvorledes man kan være saa ihærdig, som det ærede Medlem har været igennem Sæssioner for at faae en Thybane, og nu stemme imod en Bane fra Løgstør til Viborg. Jeg, der er lokalt kjendt begge Steder, og omtrent har været kjendt der til samme Tid i over en Menneftaalder efter den almindelige Beregning, vil anbefale en Himmerlandsbane med samme Styrke, hvormed jeg i sin Tid hjalp det ærede Medlem til at faae Thybanen, den Gang vi fik den, under rimelige Vilkaar.

Lüttichau: Jeg skal tillade mig med Hensyn til denne Banes Retning og med Hensyn til Sidebanens Retning, der jo er angivet i Vædringsforslaget under Nr. 8 som en Jernbane fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til den sydlige Østbane, at udtale det Ønske, at Lovforslaget maa komme tilbage her til Thinget i en Skikkelse, hvori jeg kan gjenfinde Hobro. Jeg skal ikke anføre

Noget imod, at Viborg tages med, men jeg vil tillade mig med Hensyn til Hobro at sige, saaledes som jeg allerede har udtalt ved første Behandling, at Hobro har længe havt Forventninger om at faae en Himmerlandsbane. Bevægelsen for denne blev reist allerede for 14 Aar siden, og i 1875 blev der holdt et stort Møde om den i Ulstrup, hvor Hobro var repræsenteret, og der smeltede de forskellige Komiteer sammen. Der vedtoges en Linie Løgstør—Nælestrup—Hobro. Siden den Tid har Hobro medvirket i de forskellige Komiteer, og der er blevet givet betydelige Bidrag til Undersøgelse af Kommunerne; der er givet en 6,000 Kr. af Hobro, af Landkommunerne og af Løgstør til at foretage Undersøgelserne. Kort efter sluttede Viborg sig til, og det har jeg ikke det Mindste at indvende imod, men i 1881 blev der allerede af den daværende Indenrigsminister i en Skrivelse udtalt en Slags Løfte om, at denne Linie skulde komme i Betragtning, og senere veed jeg af egen Erfaring, at naar der kom Deputationer for at støtte Viborg-Linien blev der altid svaret, at Hobro-Linien var den, der vilde komme i Betragtning, og navnlig vilde denne Linie komme i Betragtning, naar Glyngøre Baneprojektet var løst, som nu stet er. Saa blev i 1885 og derefter nu sidste Aar Projektet fremlagt som Regjeringsforslag, og det er egentlig først i sidste Efteraar, at der blev virket saa stærkt for nordligere Tilslutning til Længdebanelen ved Arden eller længere Nord paa. I Tilslutning til den formentlig uomstridelige Sætning, at den hurtigste Linie fra Hanherrederne, fra Løgstør Syd paa efter Randers og Aarhus er Linien over Hobro, vil jeg bede det høie Thing, naar Sagen atter kommer herind at tage i Betragtning Hobros formentlige Krav. Med Hensyn til Viborg-Linien kan jeg, som anført, slet ikke anføre Noget mod den Tanke at faae Viborg med, det være sig enten ved en Forbindelse med Længdebanelen eller ved det her forelagte Projekt, hvorved jo en stor Del flere Egne og flere Pastorater blive tagne med i Betragtning. Jeg kan for mit Vedkommende ikke dele den Betragtning, at der skulde være finansielt uoverkommelige Vanskeligheder for at bygge begge disse Linier; tværtimod, jeg vilde finde, det var overordentlig vel anvendte Penge af Statskassen. Maatte jeg endnu blot hertil tilføie, at naar det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgfreds (N. Andersen) i sit tidligere Foredrag i Aften har sagt, at der kunde ske økonomiske Indskrænkninger, vil jeg for mit Vedkommende, uden at beskrive det i sin Helhed, dog deri ikke have medindsattet noget omhelst,